

§ 48.

Der tillægges Kirkeraadets Medlemmer 10 Kr. i Dagpenge under Samlingerne. Medlemmer, som ikke bo i eller ved København, oppebære tillige Dagpenge paa Rejsedage samt Godtgørelse for Befordringsudgifter ved Begyndelsen og Slutningen af en Samling eller dens Afdelinger.

Forslagets § 33 ændres til at blive § 49.

Som ny Paragraf indsættes:

§ 50.

Denne Lov træder i Kraft, saa snart en Lov om Ordningen af Præsternes Lønningforhold er vedtagen.“

Af *Mindretallet* under Nr. 7:

50) Titelen ændres til:

„Forslag til Lov
om

Kirkenævnen“.

Dette Ord indsættes overalt i Lovforslaget i Stedet for „Menighedsraad“. Ligeledes ændres „Menighedsmøde“ til: „Kirkestævne“ og „Menighed“ til: „Kirkekreds“ eller „Kirkenævnskreds“.

Af *Mindretallet* under Nr. 5:

51) Lovforslagets Titel ændres til „Forslag til Lov om Menighedsraad og Kirkeraad“. Lovforslagets Afsnit I—V faar til Overskrift „A. Menighedsraad“, Afsnit „VI“ ændres til: „VII“, og der indskydes et nyt Afsnit VI, der til Overskrift har „B. Kirkeraad“.

Af et *Mindretal* (Borgbjerg, Jacobsen og Stauning):

52) Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov
om

**Kirkestævne og om Præsteembeders
Besættelse.**

§ 1.

Naar en Sognepræst eller mindst 50 til Folkekirken hørende Sognebeboere, der ere mindst 25 Aar gamle og uberygtede, finder Anledning dertil, sammenkalder Præsten Sognemenigheden til Møde om Spørgsmaal, der vedrøre dens Forhold. Adgang til et saadant Møde, der kaldes Kirke-

stævne, have de i Pastoratet boende Medlemmer af Folkekirken, som ere mindst 25 Aar gamle og uberygtede. Ogsaa Sognebeboere, der opfylde disse Betingelser, have Adgang.

Ingen kan anses som uberygtet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling og ikke har faaet Æresoprejsning, eller som har Erhverv ved Utugt eller i de sidste 5 Aar har været anset med Straf for saadant Erhverv.

§ 2.

Hvor der i et Kirkesogn findes to eller flere Kirker, og der til hver af disse er henvist en bestemt Kreds af Sognebeboerne, afgør Ministeriet efter Biskoppens Indstilling, hvorvidt ogsaa hvert saadant Sognedistrikt skal have sit Kirkestævne.

Naar det til en Købstadkirke henlagte Landdistrikt (Landsogn) har eget Fattig- og Skolevæsen, er det berettiget til paa Begæring derom at faa sit eget Kirkestævne.

Efter Indstilling fra vedkommende Kirkestævne og Biskop kan Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilge, at flere til samme Pastorat hørende Sogne faa fælles Kirkestævne. Saadant Fællesskab kan Ministeriet igen ophæve, naar det efter Indstilling fra Kirkestævne og Biskoppen finder, at Omstændighederne tale derfor.

Ligeledes bestemmer Ministeriet efter Indstilling fra Biskoppen, hvilke af de for Anstalter, Stiftelser eller særlige Klasser af Personer oprettede Menigheder der skal have deres eget Kirkestævne.

§ 3.

Kirkestævnet tager Beslutning:

- a. om Læsning i Kordøren og Ledelsen af Messefaldstjenesten i Kirkesangerens Forfald midlertidig skal udføres af eller ved Ledighed i dennes Embede med Sognepræstens Tilslutning fremtidig overdrages til en anden end en af Sognets Lærere;
- b. om hvorvidt Konfirmation skal afholdes to Gange om Aaret, jfr. Lov af 9. Maj 1855, saavel som andre Konfirmationen vedrørende Anliggender, som ved kongelig Anordning ere eller maatte blive henlagte til Sognemenighedens Afgørelse;
- c. om Indførelsen af ny autoriserede Salmebøger og Salmebogstillæg, naar det sørger for, at et passende Antal af disse henlægges i Kirken;
- d. om Kirkens Opvarmning i Henhold til Lov af 9. Marts 1893 §§ 1 og 2 og